

Phẩm 52: NGHI THỨC THUYẾT PHÁP (Phần 1)

Một thuở nọ, tại đại thành Vương xá có chúng ngoại đạo Ba-ly-bà-xà-ca, thường cứ mỗi năm ngày tập hợp quần chúng thuyết pháp. Thính giả đến nghe pháp rất đông. Vì vậy, trong thời gian này, hàng ngoại đạo Ba-ly-bà-xà-ca ấy được cung kính tôn trọng và nhiều lợi dưỡng.

Khi ấy quốc vương Tần-bà-sa-la ở thành Vương xá, nước Ma-già-đà rất chánh tín Phật pháp, suy nghĩ: “Ngày nay ngoại đạo Ba-ly-bà-ca thường cứ mỗi năm ngày tập hợp quần chúng thuyết pháp, thính giả đến nghe pháp rất đông. Vì vậy hàng ngoại đạo này được người đời quý trọng, cung kính cúng dường, được nhiều lợi dưỡng. Ngày nay, ta cũng tập hợp các thầy Tỳ-kheo, khuyến thỉnh các thầy cứ mỗi năm ngày thuyết pháp một lần, rồi ta đích thân đi dự đại hội. Nếu chúng hội thấy ta đến, thì tất cả dân chúng cũng đều đến dự. Vì vậy sẽ khiến thầy của ta được người thế gian tôn trọng, cung kính cúng dường, được nhiều lợi dưỡng.”

Nghĩ như vậy rồi, nhà vua liền đem mọi việc đến bạch Phật. Bấy giờ Đức Thế Tôn nhân sự việc này tập hợp chúng Tỳ-kheo, bảo:

–Này các Tỳ-kheo, Ta đã hứa với đại vương Tần-bà-sa-la, cứ mỗi năm ngày các Tỳ-kheo được phép tổ chức đại hội, vì quần chúng mà thuyết pháp, luận bàn nghĩa lý các pháp.

Các Tỳ-kheo lúc ấy bạch Phật:

–Thưa Thế Tôn, chúng con sẽ thuyết những pháp gì? Và không nên thuyết những pháp gì?

Khi các Tỳ-kheo hỏi như vậy, Đức Phật bảo đại chúng Tỳ-kheo:

–Này các thầy, Ta đã hứa với đại vương Tần-bà-sa-la, cứ mỗi năm ngày, khi tập họp đại chúng xong, các thầy nên tán thán công đức của Phật, công đức của Pháp, công đức của Tăng, công đức của chánh tín, cho đến tán thán sơ lược các công đức trì giới, đa văn, bố thí, trí tuệ, trí túc, thiếu dục, đầu đà, xa lìa làng xóm thành ấp, thường ưa ở chỗ vắng lặng, hành diệu hạnh, lợi ích, tinh tấn; các công đức cúng dường cha mẹ, tôn trưởng, Sa-môn và Bà-la-môn, cúng dường thiện hữu tri thức; tán thán thiện ngôn, tán thán chế ngự các căn, tán thán ăn uống có tiết độ, tán thán đầu đêm cuối đêm tỉnh thức không ngủ nghỉ, tán thán sinh chánh niệm, tán thán cùng phục vụ nhau, tán thán công đức cùng nhau học hỏi, tán thán công đức nghe pháp được lãnh ngộ, tán thán công đức đã làm theo điều đã nghe thầy dạy, không chống trái; tán thán công đức nghe chánh pháp rồi sinh chánh tri kiến, nghe pháp rồi tùy thuận tu tập; tán thán công đức niệm Phật, niệm Pháp, niệm Tăng, niệm thiên, niệm thí, niệm tịch diệt, niệm quán sở tức, niệm thân, thường niệm quán tưởng bất tịnh, niệm tử tưởng, niệm ăn uống khởi tướng bất tịnh. Tán thán quán tưởng thế gian không an lạc, tướng vô thường, tướng khổ không, tướng vô ngã. Tán thán công đức của tướng từ bỏ diệt, tướng ly dục, tướng diệt, tướng tướng xương trắng, tướng xương phân tán, tướng sinh trưởng, tướng sắp rã nát, tướng mất nửa thân người, tướng thân tan rã. Tán thán tướng thiêu cháy nửa thân, tướng thiêu cháy đỏ, tướng thân đáng ghét, cũng nên tán thán niệm các công đức. Cũng nên tán thán tứ chánh cần, tứ như ý túc, ngũ căn, ngũ lực, thất giác, bát đạo phần, tán thán pháp môn giải thoát và các phần giải thoát, tán thán tám thắng xứ, tán thán tam minh. Cũng tán thán công đức sáu phép thần thông. □

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH